

Grecofile

Griekse taal, cultuur en geschiedenis

Nieuwgrieks of Grieks?

Richard Bemelmans
Docent klassieke talen

Het is niet goed uit te leggen waarom de Griekse taal op mij zo'n betoverende, fascinerende aantrekkingskracht uitoefent en altijd al heeft uitgeoefend. Vanaf de middelbare school heb ik een voorliefde gehad voor Latijn en Grieks, en in het bijzonder voor het Grieks. Waren het de bijzondere vormen van het Griekse alfabet, waren het de tot de verbeeldingskracht sprekende verhalen over helden en goden of juist verhalen over de Atheense democratie en Griekse filosofie of een combinatie van dit alles? Bij het lezen van teksten in het Grieks werd je altijd meegevoerd naar gebeurtenissen die zich afspeelden lang geleden onder de Griekse zon in een Grieks landschap of ergens op een Griekse zee. Het boeide mij direct. Ook bij de studie Klassieke Talen ging een zekere voorkeur uit naar de Griekse wereld en de Griekse taal. Het Grieks van de Klassieke periode wel te verstaan (5^e en 4^e eeuw voor Chr.).

Dat er ook in de moderne wereld Grieks gesproken werd, wist ik wel, maar boeide mij om de een of andere reden niet. Het waren voor mij twee verschillende talen die gebruik maakten van hetzelfde alfabet: Klassiek Grieks en Nieuwgrieks. Ik denk dat veel mensen dit (nog steeds) zo zien. Zelf ben ik op dit punt van mening veranderd en voel me daardoor tegelijk rijker en wanhopiger.

Het Grieks is een levende taal die een continue ontwikkeling heeft doorgemaakt traceerbaar vanaf het tweede millennium voor Chr. (Mykeens Grieks op Lineair-B kleitabletten), via de Archaische periode (o.a. Homerus, 8e eeuw voor Chr.), de Klassieke periode, het *koinè*-Grieks in de Hellenistische periode, vervolgens de Byzantijnse periode (Middeleeuwen) tot in de huidige tijd. De Griekse taal en haar gebruikers hebben ook na de antieke wereld een buitengewoon interessante geschiedenis doorgemaakt. Mijn interesse-gebied is zo enorm uitgebreid. Maar, terwijl het voor de gewone sterveling al een project van meerdere levens is om het Klassieke Grieks echt goed onder de knie te krijgen, is het bereiken van kennis van de Griekse taal in al haar *stadia* en verschijningsvormen een volstrekt onbereikbaar ideaal. Toch is dat mijn ideaal en als ik het als een soort Ithaka zie, waarvan het bereiken minder belangrijk is dan de reis ernaartoe, dan wens ik dat de weg lang mag zijn ...

Het leren van het hedendaags Grieks is een inspirerende fase van deze reis. Het biedt mij de kans het Grieks ook te spreken. Mijn ervaring hierbij is dat kennis van het Klassieke Grieks je een enorme voorsprong geeft. Natuurlijk is de taal in de loop van de geschiedenis in verschillende opzichten veranderd. Dat heb je nu eenmaal met een levende taal. Maar vooral de overeenkomsten zijn juist zo opvallend. Er is één Griekse taal. Het Klassieke Grieks en het Nieuwgrieks zijn slechts twee *stadia* in deze taal. Althans, zo ervaar ik dat.

Op dit moment volg ik met heel veel plezier lessen Grieks bij Kosmas Navrouzoglou in Den Haag (Grecophile). Het fijne van zijn lessen is dat ik per week twee uur lang Grieks hoor spreken. Ik word daarbij gedwongen, niet altijd gemakkelijk, ook zelf Grieks te spreken, twee uur lang! Bij elke fout word ik onmiddellijk gecorrigeerd. Het zijn prettige lessen, die mij stimuleren om mijn avontuur met de Griekse taal voort te zetten. Een fascinerend en verrijkend avontuur!